

[Socialministeren.]

en lang Skrivelse, dateret 14. Oktober, fra Dansk Arbejdsgiverforening; en Skrivelse, som indeholdt 14 forskellige Klagepunkter, der dog ikke minder stærkt om de Wilsonske 14 Punkter: Paa Forhaand mente Direktøren, at nogle af dem var uden nogen Værdi, medens Resten efter Direktørens Opfattelse burde undersøges, alt efter Klagerens Beskaffenhed og Oplysningernes Art, og Resultatet af disse Undersøgelser vilde derefter blive forelagt det samlede Arbejdsnævn, som da vil afgive sit Svar til Socialministeriet. Jeg var enig med Direktøren i denne Fremgangsmaade og bad ham om at fremme denne Undersøgelse og disse Forhandlinger saa meget som muligt, da jeg maatte anse det for uheldigt, om denne Sag efter det passerende blev trukket i Langdrag.

Saaledes staar altsaa Sagen i Øjeblikket, og ligesom det vil ses, at det er ganske uberettiget at paastaa, at man fra Fler-tallets Side indenfor Arbejdsnævnet har nægtet en nærmere Undersøgelse af Forholdet, saaledes maa jeg paa den anden Side mene, at Mindretallet, de Herrer Stensballe, Einar Jørgensen m. fl., har indtaget en Stilling, der er vanskelig at forklare, naar Grundlaget for hele Aktionen er en Avisartikel. Det viste sig jo ogsaa, at i samme Øjeblik som Arbejdsgiverforeningen anmodes om at fremskaffe et Grundlag for Undersøgelsen, saa møder den op med en lang Række Oplysninger, der kan formuleres som 14 Klagepunkter, og som netop derved er kommet til at danne Grundlag for den fortsatte Undersøgelse, et Undersøgelsesgrundlag, som ikke alene det nævnte Flertal, men ogsaa Arbejdsdirektøren forlangte.

Nu er denne Undersøgelse altsaa i Gang. Om dens Resultat kan jeg paa Forhaand intet sige, men jeg slutter mig ganske til Statsministerens principielle Opfattelse, at Arbejderne selv er allerdaarligst tjente med, at Misbrug foregaar og dækkes, og der vil derfor ikke fra Regeringens Side blive sparet paa Bestræbelser til Sikring af Statens og Medlemmernes Interesser i Arbejdsløshedsforsikringen. Noget andet er — og lad mig tilføje dette for alle Eventualiteters Skyld —, at hvis Undersøgelsen skulde løbe ud i Sladderhistorier eller løse Rygter, hvad jeg intet som helst kan vide om paa Forhaand, saa vil der ikke fra min Side blive ydet nogen Tribut til Hysteriet eller til en lignende Mistænkeliggørelseskampagne, som for nogle Aar siden gjorde Rigsdagens Flertal momentant forvirret med Hensyn til Invalidelovens Administration, saaledes at der iværksattes omfattende Kontrollforanstalt-

ninger, om hvis pauvre Resultat man netop i disse Dage kan læse gennem Invalideforsikringsraadets sidste omfattende, interessante Aarsberetning, som jeg med Glæde skal gaa ind paa, hvis jeg bliver provokeret.

Men altsaa, jeg beder ærede Medlemmer vedblive at have Tillid og undlade under Diskussionen om Arbejdsløshedsforsikringen at søge i dette Problem at finde Ophidselsesstof af partipolitisk Karakter. Jeg ser i denne Sags rent saglige Indhold ingen Art af Partipolitik, og jeg har heller ikke under Sagens videre Forløb tænkt mig at lade mig paavirke af den Slags Ingredienser, fra hvilken Side de end maatte komme.

Forinden jeg forlader de Emner, der Socialministeriet vedrørende blev berørt af de ærede Partiordførere, har jeg endnu et Par Ord tilovers for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det glædede mig, at dette ærede Medlem og hans Parti er klar over, at der er et betydeligt Misforhold til Stede mellem de vedtagne og de ratificerede Konventioner, og at han fremhævede det forstandige i Ophævelsen af dette Forhold, for saa vidt da ikke Statens Repræsentanter stemte for Konventioner, som de maatte være klar over ikke kunde blive ratificeret.

Der kan siges meget i Anledning af denne sidste Tilføjelse, men det skal jeg undlade, idet jeg kan oplyse, at de Konventioner, som Socialministeriet ønsker ratificeret, ikke med Rette kan bekæmpes, da de ikke en Gang kræver nogen Ændring i dansk Lovgivning, altsaa kan tiltrædes, uden at man fra nogen Side yder noget andet Offer end at vise sin Villie til Deltagelse i det internationale Samarbejde, som den ærede konservative Ordfører jo netop til-sagde sin Medvirken til.

Det ærede Medlem udtalte dog specielt sin Uvillie mod Ratificering af Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen, som han forment det var Regeringens Hensigt at foreslaa ratificeret, en ganske naturlig Formening. Det var ogsaa oprindelig Regeringens Hensigt straks at fremsætte Forslag om Ratificering af denne Konvention, men paa Grund af visse Forhandlinger, som jeg ikke finder det opportunt at oplyse netop i Øjeblikket, vil dette Forslag ikke blive fremsat foreløbig, og forhaabentlig er det ærede Medlems Strids-økke blevet saa medtaget af Brugen i Mellemtiden, at han senere kan tiltræde Forslaget.

Endelig fremsatte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller en Henvendelse til mig, som jeg blev noget forbavset over, baade fordi Henvendelsen kom fra den